

Tine Mihelič

PLEZALNI VODNIK VIŠEVA SKUPINA

KAZALO

- [Uvodni del](#)
- [Poti](#)
- [Plezalni vzponi](#)
 - [Viš](#)
 - [Nabojs](#)
 - [Gamsova mati](#)
 - [Turn Gamsove matere](#)
 - [Mala špica](#)
 - [Divja koza](#)
 - [Devic](#)
 - [Visoka Devica](#)
 - [Srednja Devica](#)
 - [Mala Devica](#)
 - [Lastavice](#)
 - [Trbiška Krniška špica](#)
 - [Cima Grande della Scala](#)
 - [Cima Piccola della Scala](#)

UVODNI DEL

Glavno plezalsko območje, ki mu kot izhodišče služi koča Pellarini je seveda Žabniška krnica, v kateri stoji koča. To amfiteatru podobno dolino obdaja venec imenitnih sten: V stena Viša, S stene Gamsove matere, Turna, Male špice in Divje kože ter SZ stena Devic. Ob bokih doline stojita Nabojs in veriga Lastovic, kjer pa ni najti pomembnih plezalskih ciljev.

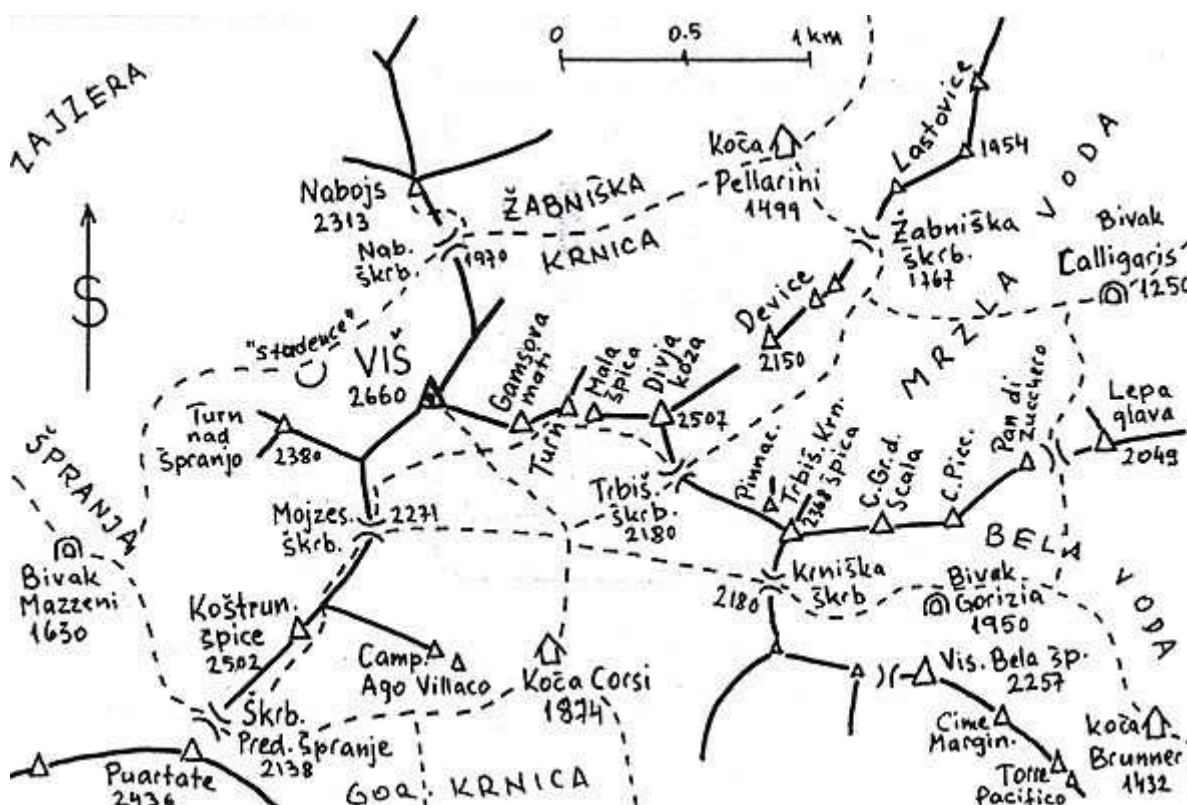
K inventarju koče Pellarini spadajo tudi stene nad zatrepom vzhodno ležeče doline Mrzle vode (Riofreddo). Dolini povezuje pot čez Žabniško škrbino (Forcella Carnizza). V to dolino padajo JV stene Divje kože in Devic, predvsem pa so tu S stene skupine Trbiške Krniške špice. Poleg nje same (s predvrhom Pinnacolom) spadata v skupinico še Cima Grande in Cima Piccola della Scala.

Tudi Viševe stene nad zahodno ležečo dolino Špranje (S in SZ stena, stene predvrha Turna nad Špranjo) so udobno dostopne od Pellarinija.

Območje je torej izredno bogato, koča Pellarini spada nedvomno med najiminitnejša izhodišča v Julijskih. Skala v celotni Viševi skupini je izvrstna. To je pravi, prijemov bogati, kompaktni dolomit. Nedvomno je to za plezalca najboljša skala v vseh Julijskih Alpah. Stene so visoke do 800 m (Viš), v poprečju 400-600 m, krajše ture pa je najti v stenah Devic in Pinnacola.

Gosta in dobro vzdrževana mreža poti povezuje koče in doline, a se izogiblje vrhovom. Le Viš in Nabojš sta dostopna po poti, drugje je treba kar plezati, sestopi torej niso enostavni.

V tem vodničku niso opisane vse smeri. To je le izbor najlepših tur po presoji pisca. Opisanih je okoli 75 % smeri. Dodatne informacije najdeš v Buscainijevem vodniku (italijanščina), Schönerjev (nemščina) je znatno manj popoln. Opise novjših smeri je najti v knjigi vzponov koče Pellarini.

POTI

1. Dostop h koči Pellarini. Cesta Rateče –Trbiž - Ovčja vas (Valbruna). Še okoli 3 km proti Zajzeri, nato pa levo (kažipot Pellarini) po ozki makedamski cesti, čez potok in dalje še 1 km do parkirišča pod strmim ovinkom. Dalje peš po strmi, le za "terence" prevoznici do velike ravnice Za Prahami, nato pa po markirani poti z velikim lokom levo mimo skal in desno gor do koče, ki jo vidiš že od daleč, stoječo na razgledni vzpetini ob robu Žabniške krnice. Od parkirišča poldrugo uro, iz Ovčje vasi tri ure.

2. Pellarini – Corsi. Pot h koči Corsi (od koder pelje običajni pristop na Viš) pelje čez Žabniško škrbino (Forc. Carnizza), ki je takoj južno nad kočo, v zatrep doline Mrzle vode, nato strmo gor po grušču in skalnem žlebu (žice) na Trbiško škrbino (Forc. Riofreddo), z nje pa navzdol h koči, ki stoji v Gorenji Krnici pod južnim vznožjem Viša. Od Pellarinija tri ure.

3. Pellarini - Mazzeni. Pot k (vedno odprtemu) bivaku Mazzeni, ki stoji v zatrepu doline Špranje, pelje od Pellarinija proti Z čez Nabojsevo škrbino, nato pa čez police v SZ steni Viša (3 h). Od Mazzenija mogoč sestop v Zajzero (1 h), prehod k bivaku Stuparich pod S steno Montaža (2 h) ali prehod čez Škrbino Prednje Špranje h koči Corsi (2.30 h).

4. Pellarini – Višarje. Po dostopni poti navzdol do razpotja (15 min). Desno pod stenami Lastovic na Prašnikovo sedlo. Čez Z pobočje Višarskih glav (mogoč vzpon na Kamnitega lovca) do Višarij (3 – 4 h).

5. Pellarini – Naboj. V eni uri na Nabojsevo škrbino in še dobro uro po markirani poti na vrh. Skupaj 2.30 h.

6. Pellarini – Viš. Po poti 2 do Trbiške škrbine (2 h). Desno gor po zavarovani poti Goitan čez stene Divje kože, tik pod Malo špico in po policah pod Gamsovo materjo na južno plat Viša ter na vrh. Od Pellarinija (5-6 h). Sicer pa pelje običajni pristop na Viš z juga od kočice Corsi (3 h).

7. Viševa runda. Po poti 6 na Viš, sestop po zavarovani poti na Mojzesovo škrbino, nato po prav tako zavarovani poti čez Koštrunove špice v Škrbino Prednje špranje, sestop na zahod k bivaku Mazzeni in po poti 3 čez Nabojsevo škrbino nazaj k Pellariniju. Zelo lepa dvodnevna tura.

PLEZALNI VZPONI

VIŠ (Jôf Fuart, 2666 m)

8. Osrednji vrh skupine, eden izmed velikih prvakov Julijskih Alp. Za plezalca zanimiv od V, S in Z. Najlepše smeri: Krobath (V stena), Debelakova (SSV stena), SV raz in seveda znamenite Božje police. Običajni pristop: glej 6!

9. SV grapa (Kugy, Bolaffio, J. Komac, Ojcinger, 1901; I, II, III, 900 m, 4 h). Najlažji pristop na Viš od severa. Klasika, ki pa danes služi skoraj izključno le za sestop. Ostanki nekdanjih varoval. Nevarnost padajočega kamenja. Smer teče po globoki grapi levo ob Viševi V steni. Od Pellarinija po poti proti Nabojsevi škrbini in levo gor do grape (1 h).

Ob vznožju grape opaziš veliko zeleno glavo ("Mali Viš"). Nanj splezaš iz desne grape (najprej po polici levo, nato naravnost gor, shojena stezica). Zdaj šele vstopiš v pravo grapo. Po njej čez pragove, grušč, kotanje, snežišča,... do širokih Božjih polic. Po njih 50 m desno in navzgor po kaminu čez strmo stopnjo, pa si v vršnem skrotju. Poljubno na vrh, najbolje proti levi na JV greben in na pot.

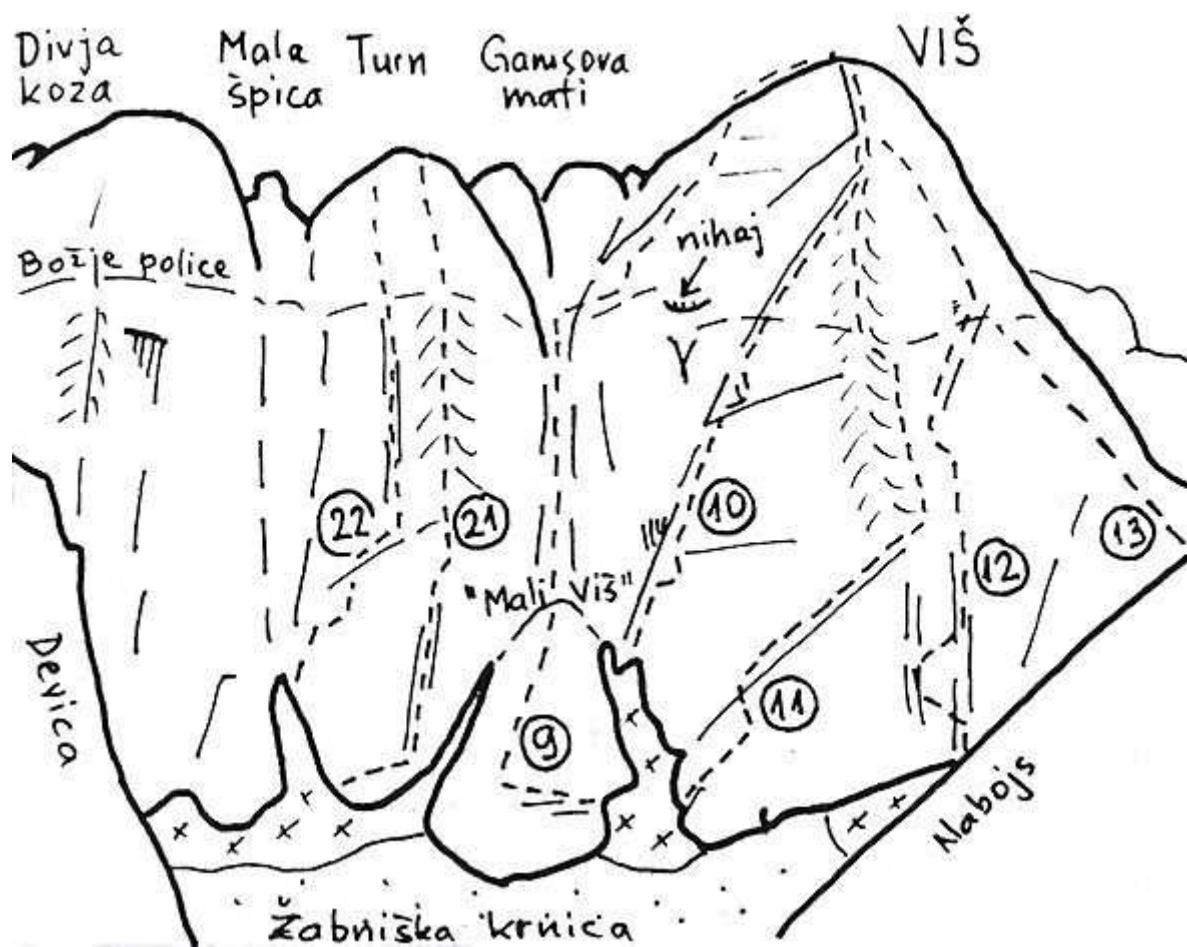
10. V stena (Krobath, Metzger, 1933; IV+, V, 700 m, 6-8 h). Dolga, zahtevna tura v izredno divji steni. Skala gladka, kompaktna, često mokra. Vstopi le v suhem vremenu! Smer teče v območju velike razčlembe (žlebovi, zajede), ki se vleče čez vso steno od leve proti desni, začenši vrh grape pod steno. Do vstopa 1 h.

Opis: Čez (včasih zaguljeno) krajno poč v začetek vodilne razčlembe, tu oblikovane v mokro poklino. Spodnji del smeri plezaš v območju te velike razčlembe (žlebovi), če pa kaj zagusti, uideš na desno. Z enega takih obvozov te povrne v levo izrazita *rampa*, ki tvori z glavno razčlembo dobro viden X. Zdaj si v kotanji pod črnimi, mokrimi stenami, na desni pa opaziš odpočen stolp. Nanj splezaš po poč, ki ga loči od stene. Od tod čez gladke plošče približno v območju glavne razčlembe okoli tri raztežaje (V-,V) do lahkega sveta na začetku velike poševne *rampe*, ki pelje desno na SV raz (prehod tjakaj lahek). Glavno, vertikalno razčlembo smeri tu zapirajo previsi. Pod njimi prečnica 35 m desno po rampi, nato gor čez pragove do ozke, nič kaj izrazite *rampe*, ki pelje levo gor spet nazaj v glavni žleb. Tu se zadeva spremeni v globoko grapo. Po njej (kmalu prekoračiš Božje police) precej raztežajev (skromne težave) do škrbine v zgornjem delu SV raza. Kratek obvoz po SZ steni, nato pa stopiš na razbit vršni greben, kjer te čaka še skoraj ena ura dvojke do vrha.

11. SV raz (Klug, Stagl, 1916; III, IV-, 800 m, 5-8 h). Klasična, dolga, dosti plezana smer. Raz ni izrazit, sestavlja ga zmešnjava stolpov, grebenov, žlebov, *ramp*,... Orientacija zelo zahtevna. Skala ni najboljša. V celoti velikopotezna, priporočljiva tura. Nizka ocena naj te ne zavede, tura je kar resna! Vstop levo od najnižje točke raza. Od kočice slabo uro.

Opis: Spodnji del raza je oblikovan v stožčast podstavek, ki ga na levi obroblja izrazita *rampa*. Vstop sredi med najnižjo točko raza in pričetkom *rampe* (še lažji je vstop po sami *rampi*). Po polici desno na raz. Tik levo od ruševja naravnost gor do stika z omenjeno *rampo*, ki se od tod nadaljuje desno v SSV steno. Po njej daleč desno, dokler ne dosežeš izrazite Spodnje police, ki prereže vso steno. Tik pod polico strma stopnja (IV-, trdna skala).

Po polici 60 m desno. Tik preden prideš v globoko grapo (po njej teče smer Debelakove), kreneš navzgor in splezaš 60 m naravnost (II), nato pa 20 m desno po kaminčku na teraso. Dalje naravnost gor čez razbito pečevje v globoko grapo. Po njej do konca (100 m, naraščajoča težavnost do III). S škrbine nad grapo slediš dva raztežaja strmemu kaminu (III) do udobne terase. Tu si na Božjih policah. Po kratki prečnici levo splezaš 50 m navzgor čez razbite skale na pomol v razu. Desno 40 m navzgor (II) po samem razu. Kratek obvoz desno mimo stolpiča, za njim pa čez strmo stopnjo (12 m, IV-) na polico. Po njej levo (zaguljen začetek) na dobro stojišče. Dalje po polici do konca. Tu stopiš v krušljiv žleb, ki pripelje v eno izmed škrbin v vršnem grebenu. Zdaj pa gori-doli, levo-desno po vršnem grebenu, še kar daleč (1 h), pa nič kaj težko (II) do vrha.

12. SSV stena - Slovenska smer (Debelakova, Černivec, Deržaj, Šumer, 1935; IV, V, 750 m, 8 h). SSV stena je trikoten del ostenja Viša med SV razom (smer 11) in S razom (smer 13). Levi del te stene, že v bližini SV raza, prerežata dva sistema počki-kaminov. Smer se v glavnem drži desnega sistema, dvakrat pa preskoči v (izrazitejšo) levo razčlembo. Zahtevna, zelo redko plezana in priporočljiva tura. Dobra skala, v glavnem kamini. Vstop okoli 120 m desno nad vznožjem SV raza, na pričetku desnega sistema kaminov. Od kočice slabo uro.

Opis: Po kaminu do prve zapore. Levo ven v zajedo. Nad njo po polički levo skoraj do levega kamina. Tik ob njem navzgor, desno mimo previsa na skalnat nos, nato pa težavna prečnica v sam levi kamin. Po njem v veliko votlino. Tik pod njo prečiš poševno desno in dosežeš spet prvotni kamin. Po njem do konca, nato pa levo v navpično zajedo, v kateri preplezaš dva previsa. Gruščenata polička pripelje nato v moker žleb s previsom, ki ga obideš desno. Žleb se razcepi: po levem kraku do škrbinice. Z razkorakom v steno nad škrbinico, previs obideš levo. Po kratkem, lažjem odstavku težavna prečnica v levi kamin, tu oblikovan v grapo. Po njej do Božjih polic. Po njih 40 m desno, v bližini bizarnega stolpa pa navzgor po zajedi na S raz. Po njem brez posebnih težav kvišku. Kmalu te teren obrne v desni bok raza. Po rdečem kaminu nazaj na raz, ki je razčlenjen v zapleten sistem stolpičev in žlebov. Težavno čez te zadnje ovire na položnejši vršni greben, kjer se priključiš smeri 11. Še 1 h do vrha.

13. S raz ("via Perugini", Petelin, Tersalvi, 1960; III, IV, 700 m, 5–7 h). Smer poteka po razbitem S razu nad Nabojsevo škrbino. Od kočice do tod 1 h.

Opis: S škrbine levo (malo dol) v žleb. Po njem čez zagozdene skale. Više gori po levem izmed dveh žlebov in po strmi steni na veliko Spodnjo polico, ki prereže vso steno. Po njej

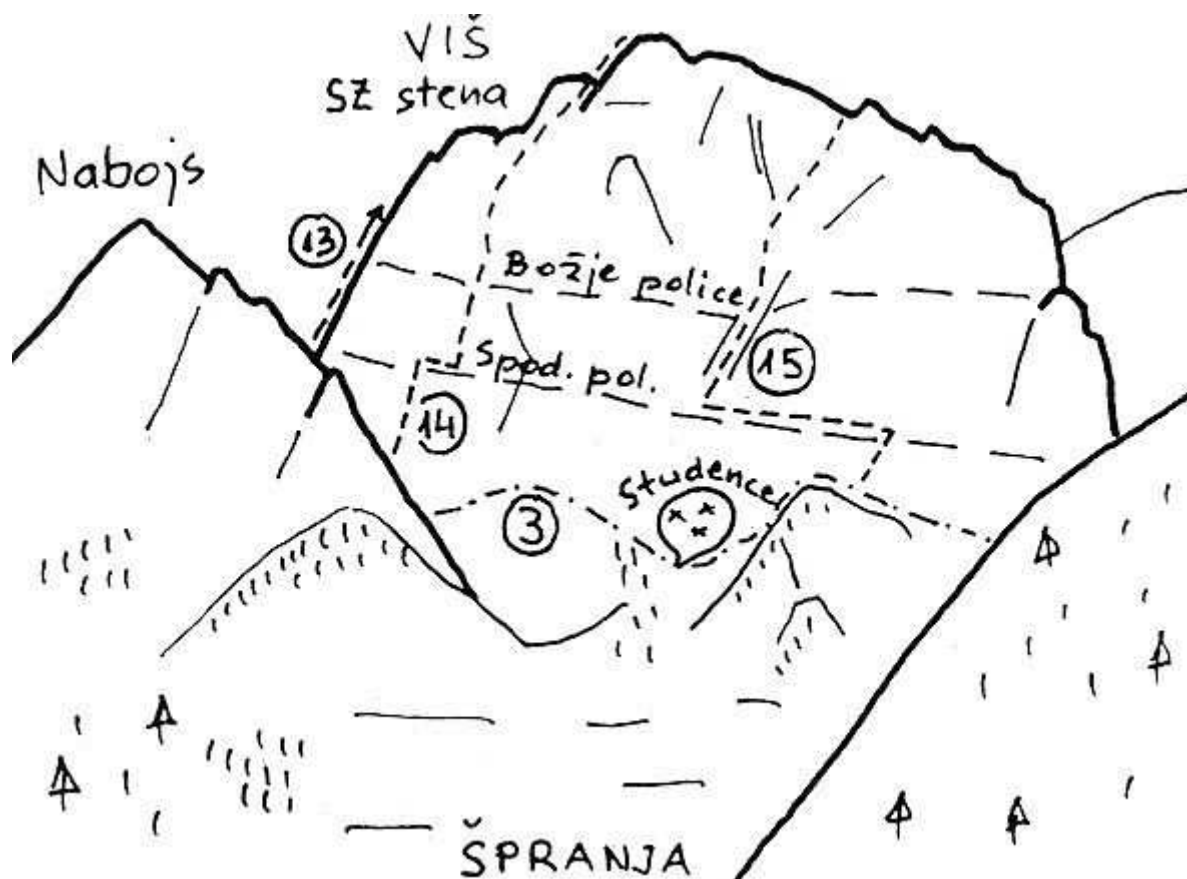
desno na tod izraziteje oblikovani raz. Vanj je zarezan kamin. Po njem 40 m, nato levo za rob v drugi kamin. Po njem 50 m, na raz in po njem do izrazite oglate škrbine. Dalje mimo stolpov na Božje police. Levo k bizarnemu stolpu, kjer se priključiš Slovenski smeri (12).

14. S stena (Kugy, Bolaffio, Ojcinger, Pesamosca, 1905; III+, 700 m, 5–7 h). Zahtevna klasična tura v mogočni steni, kjer ni lahko najti najlažjega prehoda. Resen ambient. Naveza naj bo dorasla vsaj IV. stopnji! Smer teče čez S steno nedaleč desno od S raza. Vstop na Nabojsevi škrbini, 1 h od kočice.

Opis: S škrbine poševno desno (grušč, kamnit žleb) do velike zagozde, ki tvori naravno okno. Skozenj, nato pa 30 m desno na reber. Desno gor 20 m v zarezo, vidno že od vstopa. Sestop 20 m na nasprotno stran. Prečnica desno po polici v veliko grapo, ki jo zgoraj zapira velika zagozda. Nestvor obplezaš levo (III+) in stopiš na veliko Spodnjo polico, ki se vleče čez vso steno. Po njej 80 m desno okrog raza, kmalu za njim (pri možicu) pa navzgor. Najprej naravnost čez razbito pečevje, nato levo. Više gori pa spet desno po strmi rampi, ki pripelje v globok žleb. Po njem (težka, gladka mesta lahko obideš desno) vse do velikih Božjih polic. Nad polico en raztežaj po nadaljevanju spodnjega žleba. Po kratkem položnem delu splezaš čez 50-metrsko strmo steno (odlična skala), nad katero te čaka položnejši del stene. V glavnem se držiš nekakšnega grebenčka (krušljivo), ki se izteče v vršno skrotje. Čezenj na SV greben in po njem še pol ure na vrh.

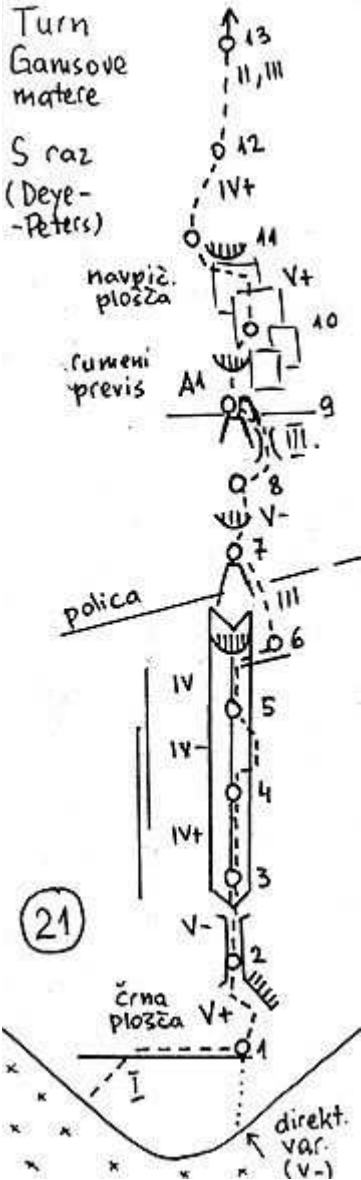
15. SZ grapa (Kugy z vodniki, 1911; II, III+, 750 m, 5 h). Velikopotezna tura v divjem ambientu, skala najboljša. Kot vse ture v Višu terja tudi ta navezo, ki se dobro znajde v mogočni, orientacijsko zapleteni steni. Grapa pelje čez SZ steno nad značilnim okroglim snežiščem ("Studence"). Spodnji strmi odlom obplezaš v velikem loku desno. Od kočice po poti čez Nabojsevo škrbino, po policah SZ stene do velike kotanje s snežiščem (Studence) v osrčju SZ stene. Od tod se pot strmo vzpne na rušnato glavo. Vstop. Od kočice 2 h. Krajši je dostop od bivaka Mazzeni (1 h).

Opis: Navzgor 50 m do (druge) široke police. To je velika Spodnja polica, ki se vleče čez vso steno. Po njej daleč levo (ostanki vojaških naprav) v SZ grapo. Opis dalje ni več potreben. Slediš pač grapi, tu in tam je treba obplezati kako večjo oviro. Vršni (JZ) greben Viša dosežeš pri velikem oknu. Skozenj na J plat in še pol ure do vrha.

16. Božje police (Cengia degli Dei, smer Comici, Cesca, 1930). Veličastna tura po policah, ki v višini 2200–2300 m obidejo celotni masiv Viša, vključno s skupino Gamsova mati - Divja koza. Po originalnosti tura verjetno nima primere, najbrž je to edina tovrstna smer v Alpah. (Zahvaljujoč edinstveni poličasti strukturi Viševe skupine!) Najtežje mesto je slavni nihaj v V steni Viša. To mesto zahteva popolno obvladanje tehnike, dobre živce, precej korajže in seveda brezhizbno opremo. (Preberi Avčinov in zlasti Potočnikov opis tega mesta!) V preostalem delu polic naletiš na težave do IV+, večinoma pa lahko kar udobno hodiš. Jasno je, da je orientacija zelo zapletena, čeprav je znatno lažja od npr. Zlatorogovih polic, saj večinoma slediš eni in isti, razločni polici. Smeri naj se loti le naveza, ki ji gmota Viša ni neznana. Priporoča se skupina vsaj štirih plezalcev, saj rabiš za nihaj tri vrvi. Smer teče v obratni smeri urnega kazalca. Najugodnejši pričetek: Viševa SV grapa (smer 9). Čas: če forsiraš, je mogoče priti okoli v enem dnevu, sicer pa je tura tiste vrste, da te vsaka napaka ali lagodnost prisili k bivaku. Pa tudi škoda je divjati skozi tako lepe, divje predele. Predlog: 1. dan: od Pellarinija do Mojzesove škrbine, sestop h koči Corsi. 2. dan: nazaj na Škrbino in po policah do konca.

Opis Iz SV grape po udobnih Božjih policah proti desni. Po 100 metrih prekinitev. Težaven prehod po ozki polički do terase, kjer je "vsega konec". Zdaj pa glavna predstava! Po vrvi 25 m (10 m še ob skali, nato po zraku). V višini poličke na desni se ustaviš in zanihaš (5 m), dokler ne pristaneš na tej polički. Navzgor na udobno nadaljevanje Božjih polic. Po sto metrih prekoračiš SV raz. Daleč, daleč čez SSV, S in SZ steno, ves čas po isti, udobni polici brez posebnih težav. Preden polica doseže Z raz Viševega predvrha Turna nad Špranjo (Cima de lis Codis), pa nenadoma pokaže zobe. Potem ko se spremeni v ozko lašto, ugasne še ta in te prisili k spustu po vrvi (12 m) na nižjo polico, vendar je tudi tu veselje kratko, saj je treba kar hitro spet po zraku navzdol (10 m) na tokrat udobno in vztrajnejšo polico. Po njej obideš raz in prečiš J steno Turna nad Špranjo. Okoli 100 m pred Mojzesovo škrbino pa je spet problem.

Polica izgine v krušljivi steni. Okoli 15 m pred prekinitvijo sestopiš 15 m, prečiš, nato pa se izza prekinitve vzpneš čez krušljivo, prsteno steno (IV+, zelo delikatno mesto) na nadaljevanje police. Zdaj po lahkem v Mojzesovo škrbino. Čez J plat Viša peljejo prostrane terase. Običajno pot na Viš prekoračiš malo nad znanim oknom. Južna pobočja Gamsove matere in Divje koze lahko prekoračiš po zavarovani poti Goitan, originalna smer pa sestopi do pod okna in se oprime širokih gred, ki brez težav pripeljejo do terase tik nad Trbiško škrbino. Od tod kratek vzpon na pomol, od koder opaziš široko nadaljevanje Božjih polic skoraj 100 m pod seboj. Sestop je se kar siten - poličke, žlebovi, ves čas poševno levo dol. No, spodaj te čaka res imenitna polica, ki ji lahko slediš z rokami v žepih. Popelje te čez V in S plat Divje koze. Tik pred grapo pred Malo Špico te čaka še zadnje težje mesto - skrajno izpostavljen prehod mimo balvana, ki zapira polico. Zdaj se mirno sprehodiš pod Malo špico in Turnom do Viševe SV grapi, kjer zašpiliš to imenitno klobaso.

17. Sestop: (Dolg!) Tri možnosti: Najlažja je seveda najdaljša po markirani zavarovani poti čez J pobočja h koči Corsi (1.30 h). Povratek čez Trbiško in Žabniško škrbino k Pellariniju; še 2.30 h. (Prav do Corsija sicer ni treba, saj je odcep za Trbiško Škrbino precej nad kočo.) Najkrajša (jasno, najtežja) varianta: sestop po Viševi SV grapi. Nekaj vmesnega: sestop po zavarovani poti Goitan na Trbiško škrbino in dalje do Peliarinja.

NABOJS (2313 m)

18. Masivna, plečata gora, ki kot kulisa zastira S plat Viša. Lep razglednik, lahek pristop, za plezalca pa dokaj nezanimiv vrh. Pristop od Pellarinija po markirani poti čez Nabojsevo škrbino (2.30 h). Prijetno je popotovanje po lahkih "Gamsjih policah", ki v višini dva tisoč metrov obkrožijo celo goro in so nekakšne "mini Božje police". Tudi mogočna, razbita S stena nad krnico Za Prahami (pod kočo Pellarini) nemara ni čisto brez mika. Podrobnosti v Buscainijevem vodniku.

GAMSOVA MATI (Madre dei Camosci, 2518 m)

19. Viševa vzhodna soseda je brez plezalskih mikov.

TURN GAMSOVE MATERE (Torre, 2503 m)

20. Vrh-dvojček Gamsove matere. Od severa (Pellarini) imenitna ostrica z lepo oblikovanim razom, po katerem pelje znamenita Petersova smer.

21. S raz (Peters, Deye, 1929; V, V+, 10 m A1, 700 m (520 m do Božjih polic), 7-10 h). Najlepša smer v ožji Viševi skupini spada med najbolj znane in plezane smeri v julijski klasiki. Ves čas čudovita skala, razen 10-metrške A1 vse prosto. Zgornja tretjina lahka. Smer teče sprva po veliki zajedi, ki je zarezana v spodnji del raza, nato pa sledi razu do vrha. Ne

vstopaj kmalu po dežju zaradi vstopne plošče! Nadvse priporočljiva tura. Vstop s snega levo ob razu, kjer pelje v steno udobna polica, ki privede pod začetek velike zajede. Od kočice 45 min.

Opis: Zajeda je spodaj spodrezana, od police jo loči črna, navpična plošča. To ploščo preplezaš po počki levo navzgor in vstopiš v kaminast začetek zajede. (1 R,V+, kk, v mokrem je to zelo sitno mesto, v suhem pa užitek.) Kamin se kmalu spremeni v lepo zajedo, ki ji slediš okoli štiri raztežaje (V-, nato IV) do zaključnega rdečega previsa. Pod njim po ozki polički desno na raz in lahko navzgor na rogljat greben v višini velike police. Naslednjo strmo stopnjo preplezaš po previsni počki (V-, k) tik desno ob razu, nato pa lažje sprva tik levo, nato pa po žlebu desno ob razu na škrbinico pod previsno zaporo, ki se vleče čez raz v vsej širini. Previs preplezaš tik levo raza (10 m, A1, kk) in dosežeš majhno stojišče (2 k). Od tod naravnost gor po navpični črni steni okoli 12 m (majhni, a dobri prijemi), nato prečnica 5 m levo in navzgor na majhno stojišče (2 k). To je najlepši in najtežji raztežaj v smeri (V+, 4 k). Dalje navzgor v čudoviti skali (IV+) na raz, ki tu izgubi svojo poprejšnjo strmino. Konec težav (in skice). Po razu v lepem plezanju okoli 150 m (II, III) do Božjih polic. Tik pred njimi te preseneti globoka škrbina, da moraš stolp pred njo obiti globoko na desni. Nad policami se raz vzpne spet nekoliko strmeje, a postane razbit in neprivlačen. (Večina navez pleza le do Božjih polic.) Ta del smeri preplezaš desno od raza po sistemu žlebov in polic (III+, nato lažje).

22. SV stena (Krobath, Spannraft, 1935. IV+, vstop V, 650 m, 6 h). Redko plezana smer. Spodnji del zahteven, prehod čez krajno počko često problematičen. Zgornji del prijetno plezanje v dobri skali. Pod veliko gredo na 1/3 stene teče smer v grapi levo ob steni, nad polico pa po izrazitem kaminu tik levo ob S razu. Vstop v ustju grape. Od kočice slabo uro.

Opis: Po snežni grapi, nato v njen desni krak, ki loči steno Turna od Male Špice. Dno grape se preoblikuje v skalnat steber, ki ga obdajata dva kamina. Težaven prehod s snega na ta steber. Po njem (zbita skala, V) in na zagozdeno skalo v desnem kaminu. Prečnica desno (IV) in po kaminu navzgor do previsov. Po polički desno v nov kamin in po njem navzgor (ali po levi steni) na veliko gredino na 1/3 stene. 80 m desno do pričetka velikega kamina-zajede, ki razi zgornji del stene levo od S raza. Zdaj slediš ves čas tej nezagledljivi razčlembi (200 m, IV, lepo plezanje) in dosežeš Božje police. Od tod čez lažje pečevje sprva levo, nato pa proti desni na vrh.

23. Sestop: Večina navez pleza le do Božjih polic, preči po njih desno in sestopi po Viševi SV grapi (smer 9). Če pa plezaš do vrha, je najugodnejši sestop po V grebenu do škrbine med Turnom in Malo špico, kjer uloviš markirano pot Goitan, ki pelje na Trbiško škrbino in nazaj h koči Pellarini (2.30 h).

MALA ŠPICA (Innominata, 2463 m)

24. Drzna ostrica med Turnom in Divjo kozo. Višina 70 m. Sama po sebi komaj vreden grižljaj, njena SV stena pa je vgrajena v veličastno ostenje nad Žabniško krnico in je pomemben plezalski cilj.

25. Običajni pristop (JV stena, II+). Tura se sama po sebi komaj splača, a z njo lahko prijetno obogatiš turo po poti Goitan na Viš. Tej poti slediš do škrbine med Divjo kozo in Malo Špico. Od tod lahko do strme vršne stene. To preplezaš proti desni navzgor in stopiš na vrh od SV (1 h od škrbine). Imenitno izpostavljeno plezanje v izvrstni skali. Sestop isti.

26. SV stena (Comici, Razza, 1927; IV+, V, 570 m, 6 h). Redko plezana smer v izredno divjem ambientu. SV stena Male Špice je pravzaprav ozek steber, stisnjen med mogočni steni Divje kože in Turna. Vstop vrh snežne grape pod steno. Od koč 1 h.

Opis: Prehod čez krajno poč je često problematičen. Po desni poč splezaš na trikoten podstavek. Sprva naravnost gor, nato pa levo čez napokano steno (IV+). Po nadaljnjih 25 metrih (IV) proti levi priplezaš do globokega kamina že v območju leve grape. Po tem kaminu 10 m (IV+), nato nekaj lažjih raztežajev po razčlenjeni steni do terase. Tu se prične ozek, poševno levo tekoč kamin. Po njem dva raztežaja do plitve razpoke, ki pelje desno. Po tej razčlembi dva raztežaja do previsov na razu stebra v desnem delu stene. Z izpostavljenim prečenjem desno (7 m, V) dosežeš terasico na samem razu. Po njem 35 m na Božje police.

Naravnost naprej v sistem poč. Kmalu na desni razič, pa spet nazaj v poč (IV+). Stojišče 30 m nad polico. Čez previs in dalje po poč do lopice (30 m, IV+). Prečnica 7 m desno v širšo poč in po njej 20 m (IV+) v gruščnat teren. Naravnost gor na Z raz vršne ostrice. Po rampi desno, nato po polici nazaj na raz. Sledi prečnica 25 m levo v S steno, kjer uloviš strm kamin z odlično skalo (III+), ki pelje na vrh.

27. Sestop (II+) pelje čez JV steno (eventualen spust po vrvi) na 70 m niže ležečo škrbino med Malo špico in Divjo kozo. Od tod po markirani poti Goitan na Trbiško škrbino in nazaj h koči. 2.30 h.

DIVJA KOZA (Cima di Riofreddo, 2507 m)

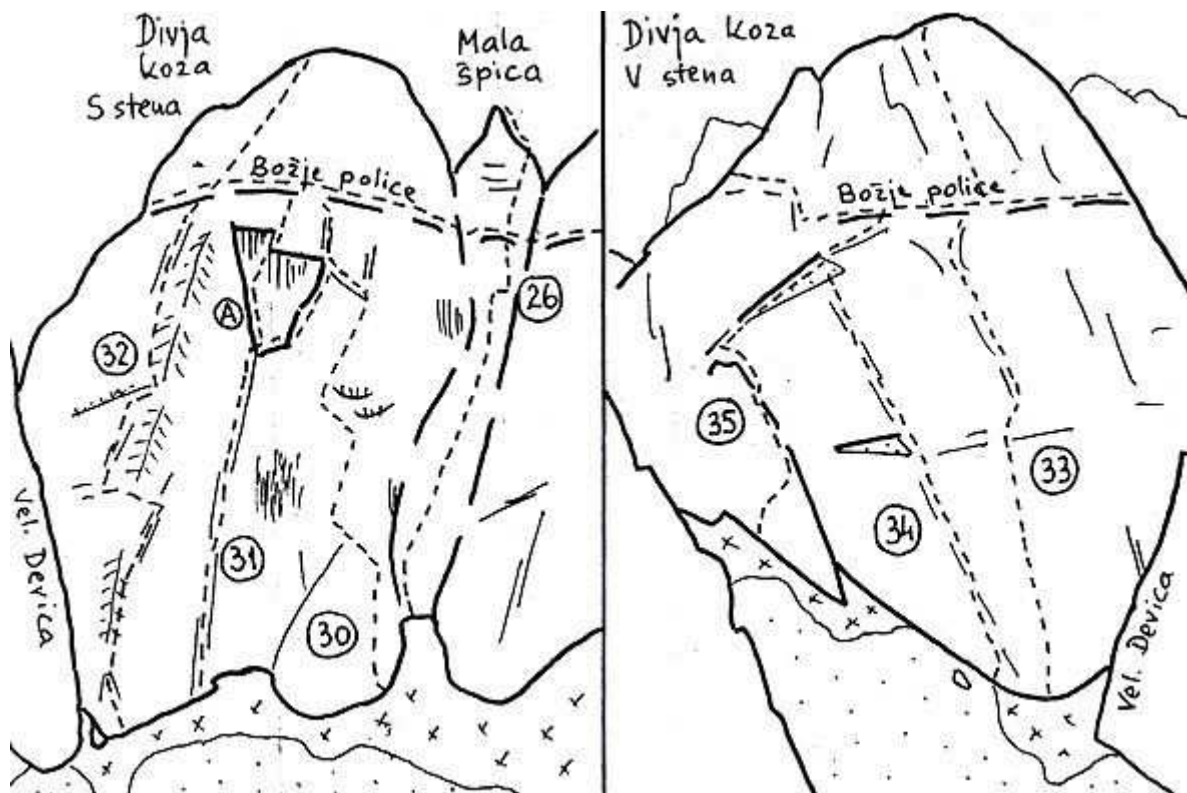
28. Veličastna gora z mogočnimi stenami, vzhodni vogelni kamen ožje Viševe skupine. Plezalsko eden najpomembnejših vrhov v Zahodnih Julijcih. Odlična skala, udoben dostop, zato verjetno največ plezana gora nad Pellarinijem.

29. Običajen pristop (J stran, II-). Od Pellarinija čez Žabniško škrbino na Trbiško škrbino (2 h). Od tod po markirani poti Goitan čez prve pečine na večjo teraso ter po gredah daleč levo do globokega žleba. Tu zapustiš pot in se vzpneš po žlebu (markacije) okoli 100 m. Ko se žleb razcepi, za kratek čas v desni rokav, kmalu pa po polici v levi žleb, ki pelje na vrh. Na sam vrh stopiš po JV grebenu. Od koč 4 h.

30. SZ stena (Krobath, Metzger, 1933; IV+, V, 700 m (do Božjih polic 550 m), 5-8 h). Ena najlepših smeri v repertoarju Pellarinija! Prava dolomitska uživancija v strmi, odprti, prijemov bogati skali. Smer poteka v desnem delu mogočne S stene, kjer opaziš velik, stožčast podstavek. Vstop v desni bok podstavka na isti višini kot so najnižje pečine sosednje stene Turna. Od koč 45 min.

Opis: Teme stožčastega podstavka dosežeš od desne, sledeč sistemu kaminov, nato pa dolgi, vzpenjajoči se polički. Z gruščnate terase zdaj zaplezaš na razčlenjen raz in mu slediš 50 m

(III) do rumenega bolvana. Od tod desno gor po izpostavljeni polički 70 m do lopice. (Ne že prej gor, kamor vabijo zapeljivi prehodi!) Iz lopice prečkaš 10 m vodoravno levo v žleb z zagozdami. Po njem 40 m na sedelce. Lahko levo do zajede-poči. Po njej 30 m (IV, čudovita skala, previsen izstop). Dalje 15 m po kaminu, nato pa 20 m levo do lopice. Dalje mimo nje še 30 m prečnice do gruščnate terase pod rumeno počjo. V poč splezaš od leve (15 m, IV), nato slediš sami poč (IV,V), a jo kmalu zapustiš v desno in se vzhaneš na dobro stojišče. Desno gor po polici 70 m do lopice. Žleb te nato povede 20 m više na novo polico. Po njej nadaljnjih 30 m do njenega konca. 3 m gor (IV), nato pa prečnica po ozki polički 60 m levo (več prekinitiv, III, IV) do širše terase. Še dalje levo do bolvana pod globoko počjo. Po njej 25 m (IV+) in lažje na široke Božje police. Naravnost gor po razčlenjenem pečevju (II, III) še 150 m do vrha.

31. S stena (Comici, Fabjan, 1928; IV+, V, 1 mesto V+, 760/550 m, 6-9 h). Zelo zahtevna tura v divjem ambientu. V glavnem kaminu. Čvrsta skala. Često mokro. Ne vstopaj, če ni zadeva vsaj približno suha. Do velikega črnega kota sledi smer nezgrešljivemu kaminu, iz kota pa krene desno (najtežje mesto) in se v izstopni poč-kaminu priključi Krobathu. Vstop na dnu kamina. Od koč 40 min.

Opis: Spodnji del smeri ne potrebuje opisa, razen krušljivega previsa še v spodnjem delu (obvoz levo). Ves čas plezaš po samem kaminu in tako vstopiš v veliki črni kot ("Vano nero"). Do sem IV, IV+. Po Široki polici 30 m desno. Od tod splezaš čez gladko steno poševno desno 12 m (V+) in dalje v isti smeri na udobno stojišče z rogljem (vsega 30 m). Prečnica desno, a kmalu navzgor čez zelo strmo, a razčlenjeno skalo na polico (40 m). Po njej 30 m desno do kamina. Ta se po 30 m razcepi. Po 30 m plezanja v desnem kraku (3 zagozdene skale) in po kratkem, lahkem predahu dosežeš globoko izstopno poč-kamin (stik s Krobathom). Po njej (IV+) in lažje na Božje police. Še 150 m (II, III) po razčlenjenem pečevju do vrha.

31A. Varianta (Piussi s tovariši, 1958) pelje iz Črnega kota naravnost gor. Težje kot original. Lepo plezanje v čvrsti (često mokri) skali. Ko priplezaš v Črni kot, nadaljuješ (namesto po polici desno) naravnost gor po kaminu (IV), čez previs (VI-), nato pa lažje po nadaljevanju kamina do razcepa. V desni krak (gladka skala, V) in mimo zagozdene skale v lažji svet tik pod Božjimi policami.

32. SV raz (Comici, Fabjan, 1929; III, IV, 1 mesto IV-, 750/600 m, 5-7 h). Lepa, priporočljiva klasika v dobri skali. Orientacija dokaj zahtevna. Mnogo plezana smer. Poteka le redko po sicer jasno oblikovanem razu. Spodaj se držiš kamina desno ob razu, zgornji 2/3 pa plezaš levo od raza. Vstop nekoliko desno od dna raza, v globokem kaminu z zagozdami. Od kočje Pellarini 40 min.

Opis: Ko te vstopni kamin privede na sam raz, mu slediš in ciljaš na globok kamin, ki se više gori pne v desno (S) steno. Kamin dosežeš od leve (IV) in mu slediš dva raztežaja do lope pod zaključnim previsom. (Kamin se nekoliko bolj desno sicer še nadaljuje.) Iz lope levo gor čez prag (IV) na ozko poličko. Po njej levo okrog raza, na koncu pa sestop na širšo gredo v V steni. Zdaj naravnost gor po izraziti poklini do previsa (30 m, IV). Tega obideš desno, nato pa nadaljuješ naravnost gor (IV+, pozor na majave luske) v območju žleba do udobne police pod široko previsno zaporo. Pod njo desno in na šibkem mestu čez zaporo, dalje po lepi, lažji steni več raztežajev naravnost gor do večje police pod zadnjim strmim kaminom. Po njem ali levo ob njem v lepem plezanju (III, IV) 3 raztežaje do Božjih polic. Še 150 m (II, III) do vrha.

33. V stena (Bauerjeva smer, Bauer s tovariši, 1932; III, IV, 550/400 m, 5 h). Zelo lepa, dasi redkeje plezana smer. Čvrsta, dobro razčlenjena skala. Smer teče v osrednjem delu široke V stene nad zatrepom doline Mrzle vode. (Od Pellarinija je ta stena le deloma vidna.) Vstop na najnižji točki stene. Dosežeš ga v 1.30 h čez Žabniško škrbino.

Opis: Od najnižje točke stene v glavnem naravnost gor po razčlenjeni steni v lepem plezanju do široke police. Nad njo vstopiš v črno zajedo. Po njej 40 m do previsa, ki ga obplezaš levo (IV). Lažjemu terenu nad zajedo slediš desno do nove zajede-žleba. Po njej 50 m do konca. Desno v težaven kamin, ki se izteče na Božje police. Nadaljevanje proti vrhu poteka po žlebu-kaminu nekoliko desno od pristopa na polico.

34. V stena (Agnolin, Carratu, 1971; III, IV, 1 raztežaj V, V+, 350 m do Božjih polic, 4 h). Elegantna, naravna smer teče po jasnem sistemu poč, ki se pne levo gor čez levi del stene (mimo značilne trikotne terase). Vstop tik levo nad najnižjo točko stene, v višini velikega bolvana v grušču ob steni. Od kočje poldrugo uro.

Opis: Desno gor čez pečine (II) v glavno poč. Smer komaj potrebuje opis, saj se ves čas drži te razločne razčlembe, ki je oblikovana zdaj v poč, zdaj v kamin all zajedo, ves čas pa je neprekinjena in v dobri skali. V srednjem delu prekoračiš gruščnato teraso. Najtežje mesto (previsni del pokline, V, V+) te čaka v zgornji tretjini. Smer se konča na Božjih policah.

35. V stena (Kugy, Poech, Ojcinger, Pesamosca, 1913; II, 1 mesto III, 380/230 m, 3-4 h). Lažja, redko plezana smer teče v skrajno levem delu V stene, kjer se k njej prislanja grebenska kulisa. Vstop okoli 80 m levo nad najnižjo točko te kulise. Od kočje 1.45 h.

Opis: Desno gor na raz omenjene kulise. Po razčlenjenem grebenu, in ko se ta konča, čez skoke in police (II, III) do terase na pričetku velike gredine, ki se pne desno gor. Po njej lahko do Božjih polic. Po njih daleč desno skoraj do SV raza in po razčlenjenih skalah (II) na vrh.

36. Sestop: Po običajni poti (št. 29) čez J ostenje na Trbiško škrbino in čez Žabniško škrbino nazaj h koči Pellarini. Z vrha 2.30 h.

Če plezaš le do Božjih polic, zaviješ po njih desno in sestopiš po Viševi SV grapi (št. 9). 2-3h. Mogoč je tudi sestop po Božjih policah proti levi. Ko sprva udobne police ugasnejo, se vzpneš levo gor po žlebovih okoli 60 m in prečiš levo na J plat Divje kože tik nad Trbiško škrbino. Do koč 2.30 h.

DEVICE (Cime Vergini)

37. Trije vitki, svetli stolpi tik nad kočo Pellarini se skromno stiskajo k bokom Viševih velikanov. Zaradi bližine koč in še kar dobre skale dokaj obiskani, v resnici pa vendarle plezalski cilji samo skromne veljave. Pravo ime je Zadnje Lastavice, vendar se je bolj uveljavil prevod italijanskega imena. V JV ostenju nad zatrepom Mrzle vode še kak nerešen problem!

VISOKA DEVICA (Grande Vergine, 2150 m)

38. Najvišja glava trozvezdja, prislanjajoča se h gmoti Divje kože. Malo obiska, najbrž zaradi dolgoveznega sestopa. SZ stena nad Žabniško krnico je precej visoka in strma. Številne smeri niso našle posebnega odmeva, večinoma so še neponovljene. Skala je le poprečna. V desnem delu stene tečeta smeri Gilberti - Soravito in Castiglioni - Soravito (III, IV+), na levi pa se h glavnemu masivu prislanja vitek stolp (Dente della Vergine). Tudi čezenj poteka nekaj smeri. Podrobnosti v Buscainiju. Tudi smeri v nižji J steni nad zatrepom Mrzle vode so komaj vredne obiska. Zelo krušljivo! Hude posledice potresa 1977. Edina izjema je

39. JZ raz (Corsi, Mejak, 1953; III, IV, 200 m, 2-3 h) je prav prijetno plezanje v trdni skali po strmem, lepo oblikovanem razu. Ta se prične na škrbini med Devico in Divjo kozo. Dostop po snežnem žlebu iz zatrepa Mrzle vode. Od Pellarinija čez Žabniško škrbino do vstopa slabi dve uri.

Opis: S škrbine splezaš po polički desno na gruščnato teraso v J steni, nato pa zaviješ levo gor proti razu. Spodnji del raza preplezaš po desnem boku in dosežeš pomol, kamor pripelje od desne izrazita rampa. Levo od raza po zajedi na višji pomol. Zgornji del raza preplezaš po levi steni.

40. Sestop: (Dolg, zahteven.) Z vrha čez skrotasta pobočja na JV plat gore (mestoma II) po naravnih prehodih do škrbine pred Srednjo Devico. Dalje ali navzgor na ta vrh in sestop po Ipsilonu (št. 43) ali pa po polici čez J pobočje do škrbine in na Malo Devico ter sestop po smeri 44. Pisec navija za prvo možnost.

SREDNJA DEVICA (Media Vergine, 2044 m)

41. Najpogosteje obiskana Devica. Večina obiskovalcev pripleza na vrh po kaminu Y, ki je tudi edina omembe vredna smer v tej gori.

42. Kamin Y (II, III, 200 m, 1-2 h). Kratko, prijetno plezanje v dobri skali. Primerno za tolažilno turo ali kot kratki večerni sprehod. Za začetnika pa že kar resna tura, predvsem zaradi sestopa. Kamina v S steni ni mogoče zgrešiti, saj je kar narisana čez steno v obliki velikega ipsilona. Od koče je kot na dlani. Poti proti Žabniški škrbini slediš skoraj do same škrbine, na primernem mestu pa kreneš desno in se vzpneš na travnato teraso pod steno (nad vznožnimi stenami). Kamin se prične na skrajnem desnem robu terase. Od koče 45 minut.

Opis: Po sprva neizrazitem, potem pa globokem kaminu do razcepa. Levi krak Y je nekoliko težji (mesta III+) in izstopi skozi slikovito naravno okno na razčlenjeni vršni greben. Desni krak pa je nemara plezalsko lepši (dobra skala, II, III). V zgornjem delu, kjer postane krušljiv, lahko prestopiš po polici v levi krak (priporočljivo) in izstopiš skozi okno.

(Smer po stebri levo od Y (III, IV) in smer po grapi med Srednjo in Malo Devico (II, III) sta manj zanimivi.)

43. Sestop: V škrbino in na Malo Devico. Dalje glej št. 44! Priporočljiveje: Po desnem (zahodnem) kraku Ipsilona nazaj čez S steno. Najbolje je sestopiti skozi okno v levi krak, s pomola kmalu pod oknom pa prečiti v desni krak. Eventualno kak spust po vrvi, a gre tudi prosto prav dobro. Vrh - koča 1-1.30 h.

MALA DEVICA (Piccola Vergine, okoli 2000 m)

44. Manj pomemben, skromen rogelj tik nad Žabniško škrbino. Pristop s škrbine po travah do skal, nato poševno levo gor čez prijetne pečine (II) v iztek strmega žleba. Prehod v žleb malo siten (III-), sam žleb lahek. S škrbine pol do eno uro.

V sestopu: Z vrha pelje žleb naravnost proti Žabniški škrbini. Žlebu slediš, dokler se strmo ne prelomi. Tu prestop levo do klina. Spust po vrvi 20 m (tudi prosti sestop ni preveč težak) do lažjega pečevja tik nad travnatim podstavkom.

(J stena nad zatrepom Mrzle vode je znatno lepša od severne plati nad Žabniško krnico. Visoka je 300 m in navidez vabljiva. Žal pa je potres 1976 močno razmajal poprej najbrž odlično skalo. Edina smer se drži osrednje zajede: IV, 4 h.

LASTAVICE (Cime delle Rondini, 1954 m)

45. Razbit, peterovršni greben vzhodno od Žabniške škrbine. Za plezalca nemikavni, poraščeni vrhovi. Zapleteni, kosmati pristopi. S stene navidez privlačne, a pečina in vegetacija zalo razočarata.

TRBIŠKA KRNIŠKA ŠPICA (Cima Vallone, 2368 m)

46. Mogočna, lepo oblikovana gora nad zatrepom Mrzle vode, kamor pošilja svojo imenitno, iz čudovite skale zgrajeno S steno. Gora je pomembno vozlišče grebenov v JV delu Viševe skupine. Na zahodu se prislanja vitki predvrh Pinnacolo. Najlepša smer: Severni raz.

47. Normalni pristop (I, II) pripelje na vrh od JV po skalnatem žlebu (markacije). Izhodišče: kočica Corsi ali dolina Bele vode. Od Pellarinija oziroma iz zatropa Mrzle vode ni nobene priporočljive običajne poti. Smer 51 (sestop) je gor grede čisto brez veze.

48. S raz Pinnacola (Metzger, 1933; III, 5 m IV-, 350 m, 3 h). Popularna, prijetna klasika v čvrsti skali. Smer se drži desne boka jasno oblikovanega raza, le tu in tam pokuka čez rob v divje prepade SV stene. Od kočice Pellarini čez Žabniško škrbino v zatrep Mrzle vode in čez grušč do vznožja raza. Vstop nekoliko desno nad najnižjo točko. Od kočice 1.15 h.

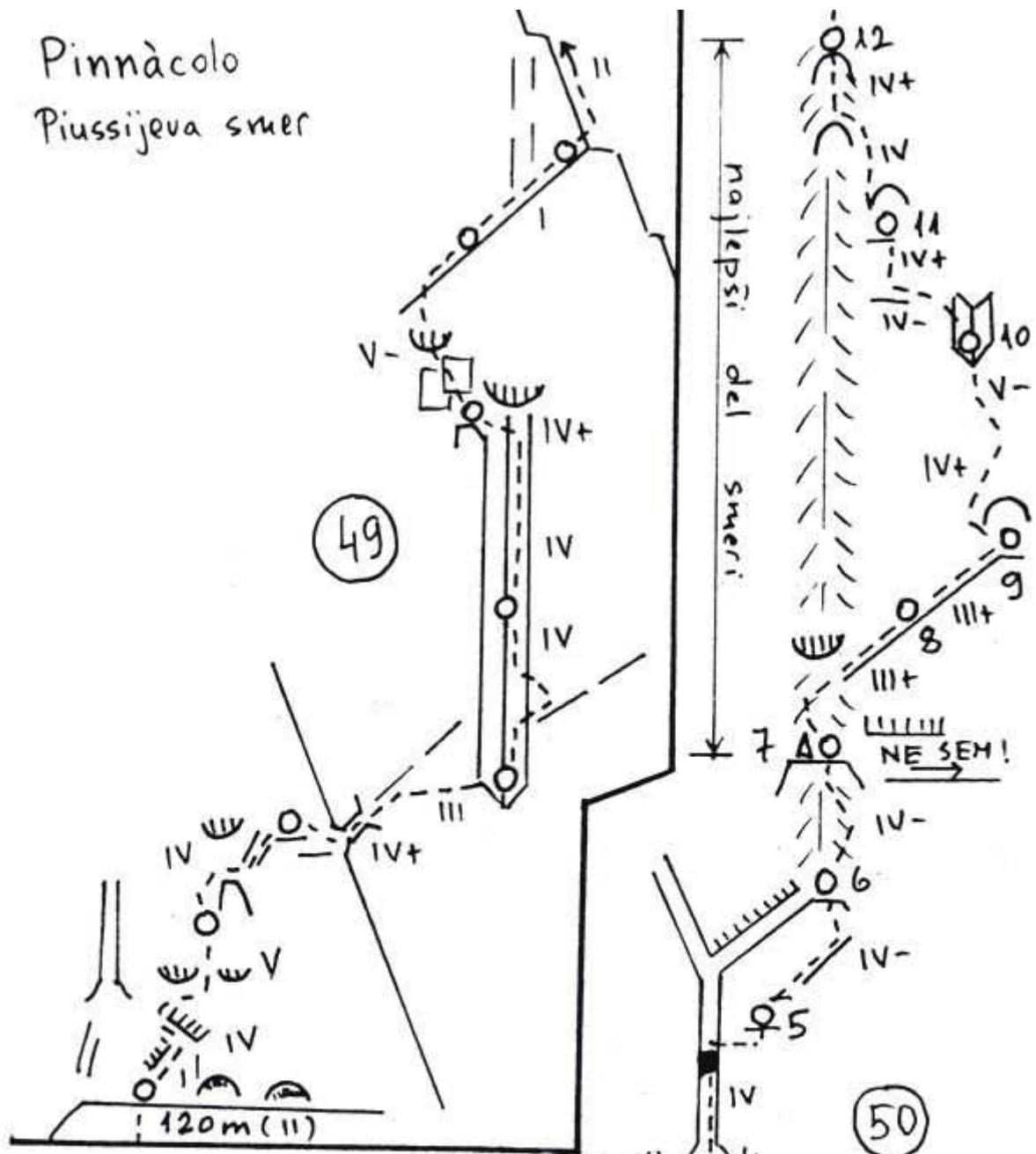
Opis: je komaj potreben. Ves čas plezaš tik desno ob razu. Prehodi so jasni, plezanje zelo prijetno. Spodnji del je lažji, nekako sredi raza te v kratki, malce previsni zajedi nad stolpičem točno na razu čaka najtežje mesto (IV-, k), samo špico pa obideš po žlebovih in gredah na levi.

49. SV stena Pinnacola (Piussi, Giacomuzzi, Perissutti, 1958; IV+, V, 380 m, 4-6 h). Imenitna, dosti plezana smer v izvrstni skali. Zelo priporočljivo! (Ocena v Buscainijevem vodniku močno pretirana.) Smer teče čez osrednji del rumene SV stene Pinnacola, sledeč od daleč ne preveč opazni zajedi. Spodaj nekoliko zahtevna orientacija. Vstop sredi izrazitega trikotnega podstavka, ki se vklinja med SV steno Pinnacola in S steno glavnega vrha. Od Pellarinija čez Žabniško škrbino 1 h.

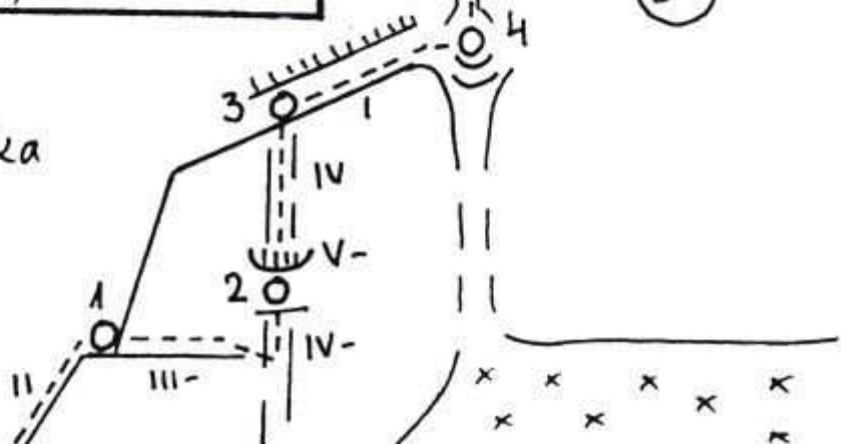
Opis: Podstavek preplezaš naravnost gor v območju izrazitega žleba (120 m, II, lepo plezanje). Tako dosežeš teraso pod strmo steno. Na desni velika lopa. Pričetek skice. Z najvišje točke podstavka splezaš desno gor čez razjedeno ploščo do previsa, pod njim levo po laštici čez preveso. Ne dalje levo v vabljev žleb, temveč desno čez plošče in po plitvi razčlembi čez previs (V). 10 m višje dobro stojišče pod lusko. Levo gor 5 m, nato desno na lusko. Desno gor na gruščnato teraso. Tu si na vrhu trikotnega podstavka. Od tod pelje v navpično steno na desni izrazita poklina. Čez neroden vstop (ozek, poševen kaminček, IV+) in še 8 m po poklini, nato pa prečnica 15 m desno. Zdaj si na začetku zajede, ki se pne naravnost gor čez rumeno steno. Po njej 15 m gor do previsa, ki ga obideš desno in spet prečiš nazaj v zajedo. Po njej še 15 m (IV) do stojišča, dalje po zajedi 30 m (IV+) do rumenih previsov, pod njimi kratka prečnica levo (IV+, k) na majhno poličko (stojišče). Levo gor čez plati (IV+), nato čez manjši previs (V-, k) v lažji svet. Deset metrov višje se prične udobna

rampa, ki pelje desno gor na raz. Dalje po Metzgerjevi smeri po levem boku raza (II) do vrha Pinnacola.

Pinnacolo
Piussijeva smer

Trbiška keniška
žpica
(C. Vallone)
S raz

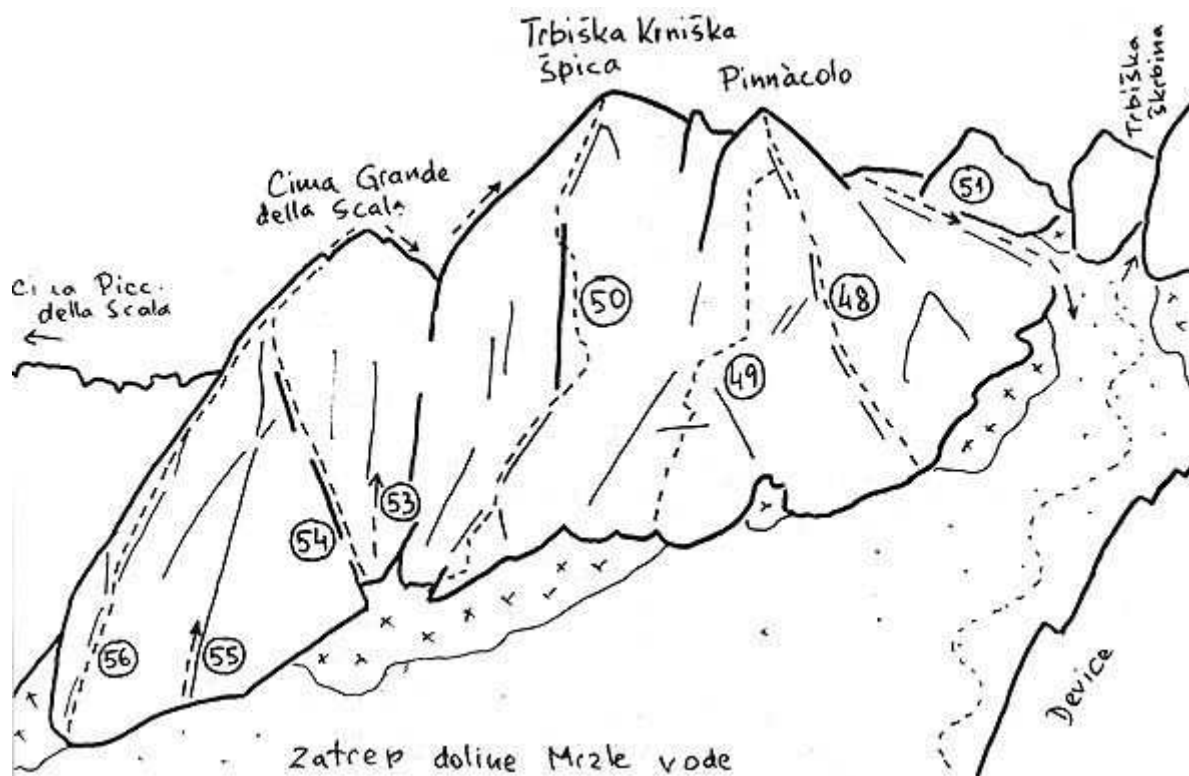

50. S raz glavnega vrha (Krobath, Metzger, 1933; V-, 550 m, 5-6 h). Ta smer zasluži pa posebno obdelavo! Gre namreč za enega najčudovitejših biserov naših gora in za dolžnostno turo vsakega ljubitelja sten Julijcev. Po lepoti plezanja je ta smer enakovredna najslavnejšim alpskim lepoticam in je torej, rekel bi, prava "miss Julijcev". Primerjajo jo s slavnim razom Tančič v dolomitski Pali. Raza ni mogoče zgrešiti, saj od vsepovsod vabi s svojo elegantno, vrtoglavo linijo, kljub temu pa orientacija ni najlažja. Spodaj plezaš po zapletenem sistemu vznožnih podstavkov in kaminov levo od vpadnice raza, osrednji, navpični del preplezaš tik desno ob razu, zgoraj pa je zadeva enostavna in zložna. Skala v srednjem delu veličastna, spodaj pa le poprečna. Vstop v grapi levo od skrajno levega podstavka raza, precej levo od njegove vpadnice. Od Pellarinija čez Žabniško škrbino dobro uro.

Opis: (po raztežajih) 1. R: Levo od raza omenjenega podstavka čez drobljivo skrotje, pod strmejšo steno pa desno na raz (30 m, I, II). 2. R: Po polički desno (nekoliko navzdol, III-). Po 15 metrih neroden prestop (IV-) v žleb in navzgor v udobno lopico, 30 m. 3. R: Naravnost čez previs nad lopo (V-) in dalje po zajedi, ki se spremeni v kamin, ta pa se izteče na gredo vrh vznožnega podstavka (40 m). 4. R: Lahek raztežaj desno v dno globokega kamina (30 m, I). 5. R: Po ozkem, gladkem kaminu do zagozdene skale (15 m, IV). Desno in prestop v steno (IV). Navzgor na stojišče (30 m). 6. R: Desno gor iskaje prehodov med policami in pragovi, nato desno po rampi do luske, levo nanjo in navzgor na pomol (45 m, IV-). 7. R: Desno od raza čez strmo stopnjo (IV-) in lažje navzgor na velik pomol pod osrednjim, navpičnim delom raza (20 m, možic). 8. in 9. R: 10 m gor do začetka strme police-rampe, ki pelje z raza v desno steno in se konča v črni lopi (75 m, III+). 10. R: (najlepši raztežaj!) Iz lope 5 m levo, nato pa cel raztežaj naravnost gor po navpični črni steni (ves čas čudovita skala, plezaš v območju tanke pokline) do vznožja rumenega odloma. Neudobno stojišče v gladki zajedi (2k)(45 m, IV+, V-) 11. R: Iz zajede levo gor (IV-) na poličko pod rumeno steno. Po njej 12 m levo (II, III) in po počki tik desno raza 10 m gor (IV+) v lepo, okroglo lopico (30 m). 12. R: Čez previs nad lopo (IV) in dalje po počki na stolpič točno na razu ter čez previs (IV+) v lažji svet (40 m). Konec težav (in skice).

Raz se zdaj močno položi. V lepem plezanju (II) proti vrhu. Večji stolp v zgornjem delu obideš levo, nad škrbino za njim pa te čaka še zadnja strmejša stena, ki jo preplezaš kar naravnost (III+, nato lažje) in, ves čas v krasni skali, dosežeš vrh.

51. Sestop (II): Normalni smer, ki pelje proti JZ (markirano) slediš okoli 20 min do globokega žleba, kjer se ta smer obrne levo dol proti koči Corsi. Tu zapustiš pot in se oprimeš poličke, ki pelje vodoravno proti zahodu na greben. Tu priključek smeri s Pinnacola. Od tod se spušča proti zatrepu Mrzle vode izrazita poševna greda. Po njej čez grušč, lažje pečine in drobljivo skrotje (I, II) na pot in čez Žabniško škrbino nazaj domov. Vrh - koča: dobri dve uri.

CIMA GRANDE DELLA SCALA, 2242 m

52. Gora brez slovenskega imena v grebenu vzhodno od Trbiške Krniške špice. Pomembne, težavne smeri v severni steni. Žal dolg, zapleten sestop.

53. S steber. Novejša smer (1976?), o kateri žal nimam podatkov. Opis v knjigi vzponov kočé Pellarini. Verjetno zanimiva in zahtevna smer, ki poteka po stebri v vpadnici vrha.

54. S stena (Enzenhofer, Jaritz, 1912; III, IV-, 450 m, 3-4 h). Lepa, priporočljiva klasika. Smer vstopi v vpadnici vrha in teče po značilni, levo gor usmerjeni stenski formaciji, ki na desni obroblja veliko, trikotno, rumeno steno. Od kočé dobro uro.

Opis: S snežišča prestopiš v velik kamin (prehod čez krajno počé često problematičen), ki se vleče v kotu čez vso steno. Po njem 40 m do črne votline. 6 m nad votlino zapustiš kamin, prečiš po polički 40 m levo in se oprimeš dolge počé že v bližini raza levo ob steni. Po tej počé v lepem plezanju 120 m (III, IV-), nato pa po žlebu v škrbino na S grebenu. Pod 130 m visoko vršno steno zaviješ nekoliko desno in jo preplezaš po žlebovih v dobri skali.

55. S stena (rumena zajedá, smer Lomasti, 1978). Spet smer, o kateri žal ne morem navesti podrobnosti. Smer teče po izraziti zajedá-kaminu, ki razi navpično rumeno steno levo od Enzenhoferjeve smeri. Nedvomno gre za lepo, pomembno turo, verjetno je to sploh najtežja smer v Viševi skupini. Naklonina smeri: najmanj 90 stopinj! Opis in podatki v kočé Pellarini.

56. SV raz (Cozzolino, Javazzo, 1969. IV, 550 m, 6 h). Logična, naravna smer po levem razu trikotne S stene. Malo obiska. Vstop pod zajedá ob vzožju raza. Od kočé 1.15 h.

Opis: Po zajedi 1 raztežaj do terase. Kmalu nad njo levo ven in prečka levo gor do stojišča. Po lažjem intermezzu preplezaš previsni skok na levi, sledeč lepemu kaminu, ki se po nekaj raztežajih pretvori v še globlji kamin, ki razi zgornji del stene. Raztežaj po njem in desno na steber, ki mu slediš do vrha.

57. Sestop: (Dolg, zapleten.) Običajni sestop (II, III) pelje v dolino Bele vode in sicer po žlebu, ki se spušča tjakaj izpod škrbine med našo Cimo in Trbiško Krniško Špico. Že na grebenu pred škrbino (držiš se J plati) je potreben spust po vrvi, drugi pa pri vstopu v žleb. Če sestopiš po tej varianti, te čaka dolg povratek k Pellariniju čez tri škrbine: Krniško (zaključna škrbina nad dolino Bele vode), Trbiško in Žabniško. Z vrha najmanj 4 h. Nemara je priporočljiveje, če preplezaš V greben Trbiške Krniške špice (III, IV-) in sestopiš po smeri 51. Ena možnost bi bila tudi sestop (delno s spuščanjem po vrvi) po Enzenhoferjevi smeri.

CIMA PICCOLA DELLA SCALA, 2099 m

58. Odročen, manj pomemben vrh vzhodno od Cime Grande. Bolj naklonjen plezalcem iz Bele vode, tam lepe, priporočljive smeri. Od Pellarinija pa gora komaj vredna obiska zaradi izredno kompliciranega povratka (sestop v Belo vodo). Podrobnosti najdeš v Buscainijevem vodniku.